

Ο ΙΕΦΘΑΕ ΚΑΙ Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ.

ΕΙΣ τὸ ἐνδέκατον κεφάλαιον τῶν Κριτῶν ἱστοροῦνται τὰ ἐπόμενα περὶ τοῦ Ἰεφθάε.— Ἡῤῥατο Ἰεφθάε εὐχὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπεν, Ἐὰν παραδόσει παραδῶς μοι τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν ἐν τῇ χειρὶ μου, ἔσται ὁ ἐκπορευόμενος, ὃς ἂν ἐξέλθῃ ἐκ τῶν θυρῶν τοῦ οἴκου μου εἰς ἀπάντησίν μου, ἐν τῇ ἐπιστρέφει με ἐν εἰρήνῃ ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἀνοίσω αὐτὸν ὀλοκαύτωμα. Καὶ διέβη Ἰεφθάε πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν, τοῦ πολεμῆσαι πρὸς αὐτούς. Καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ, ἔπαταξεν αὐτούς πληγὴν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐνετράπησαν οἱ υἱοὶ Ἀμμὼν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰσραήλ. Καὶ ἦλθεν Ἰεφθάε εἰς Μασσηφᾶ εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐξεπορεύετο εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, ἐν τυμπάνοις καὶ ἐν χοροῖς, καὶ αὕτη μονογενὴς αὐτῷ ἀγαπητή· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ πλην αὐτῆς υἱὸς ἢ θυγάτηρ. Καὶ ἐγενήθη, ἠνίκα εἶδεν αὐτὴν αὐτός, καὶ διέρόηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἶπεν, Οἰμοί, θυγατέρ μου! ἐμπεποδοστάτηκάς με, εἰς σκῶλον ἐγένου ἐν ὀφθαλμοῖς μου· ἐγὼ δὲ ἤνοιξα τὸ στόμα μου περὶ σοῦ πρὸς Κύριον, καὶ οὐ δυνήσομαι ἀποστρέψαι. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Εἰ ἐν ἐμοὶ ἤνοιξας τὸ στόμα σου πρὸς Κύριον, ποιήσόν μοι ὄν τρόπον ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στόματός σου, ἀνθ' ὧν ἐποίησέ σοι Κύριος ἐκδικήσεις ἐκ τῶν ἐχθρῶν σου, ἐκ τῶν υἱῶν Ἀμμὼν. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, Καὶ ποιήσόν μοι τὸ ῥῆμα τοῦτο, Ἐασόν με δύο μῆνας, καὶ πορεύσομαι, καὶ καταβήσομαι ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ κλαύσομαι ἐπὶ τὰ παρθενεῖά μου, ἐγὼ καὶ αἱ συνεταιρίδες μου. Καὶ εἶπε, Πορεύου· καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτὴν δύο μῆνας· καὶ ἐπορεύθη αὐτὴ καὶ αἱ συνεταιρίδες αὐτῆς, καὶ ἐκλαυσαν ἐπὶ τὰ παρθενεῖα αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη. Καὶ ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῶν δύο μηνῶν, καὶ ἀνέκαμψε πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς, καὶ ἐτέλεσεν ἐν αὐτῇ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ, ἣν ἠῤῥατο. Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ἄνδρα. Καὶ ἐγενήθη εἰς πρόσταγμα ἐν Ἰσραήλ, ἐξ ἡμερῶν εἰς ἡμέρας συνεπορεύοντο αἱ θυγατέρες Ἰσραὴλ θρηνεῖν τὴν θυγατέρα Ἰεφθάε τοῦ Γαλαδίτῃ, τέσσαρας ἡμέρας ἐν τῇ ἐνιαυτῷ.

Δυσκολεύεται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι ὁ Ἰεφθάε τρόντι ἐπρόσφερεν εἰς ὀλοκαύτωμα τὴν θυγατέρα του. Ἀνθρώπιναι θυσίαι ἦσαν μέγα βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· τὰ ἔθνη τῆς Χαναὰν ἐξωλοθρεύθησαν διὰ τὰς τοιαύτας ἀμαρτίας·

καὶ πῶς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ ὑποπέσῃ ὁ Ἰεφθάε εἰς τοιοῦτον ἐγκλημα; Οἱ ὑπομνηματισταὶ τῆς Γραφῆς διαφωνοῦν περὶ τῆς σημασίας τοῦ ἐνταῦθα ἱστορομένου, ἄλλοι μὲν πιστεύοντες ὅτι ὁ Ἰεφθάε πραγματικῶς ἐπρόσφερε τὴν θυγατέρα του εἰς θυσίαν, ἄλλοι δὲ ἀμφιβάλοντες. Ὁ Ἰερώνυμος καὶ ὁ Χρυσόστομος ἦσαν γνώμης, ὅτι ὁ Θεὸς τὸν ἀφῆκε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἀπάνθρωπον τάξιμον, διὰ νὰ τιμωρήσῃ τὴν προπέτειάν του, καὶ διὰ νὰ νουθετηθῶσιν ἄλλοι, ὥστε νὰ μὴ τάξωσιν ἀπερισκέπτως. Δὲν λέγεται ὅμως ὅτι τὴν ἐπρόσφερεν ὡς ὀλοκαύτωμα, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἐκτέλεσε τὸ τάξιμόν του. Πιθανὸν ὅτι μόνον κατεδικάσθη ἡ κόρη νὰ περάσῃ τὴν ζωὴν αὐτῆς ἀνύπανδρος καὶ μονάζουσα εἰς τὰ ὄρη. Τοῦτο δὲ εἰς Ἰουδαίαν ἤθελεν εἶσθαι μεγίστη θλίψις, ἐπειδὴ ἐκάστη τῶν Ἑβραίων γυναικῶν ἔτρεφε τὴν ἐλπίδα νὰ γένῃ μήτηρ τῆ ἐπιγγελημένη Μεσσίου. Διὰ τοῦτο ἴσως ἐθρήνηε τὰ παρθενεῖα τῆς ἢ θυγάτηρ τοῦ Ἰεφθάε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως ὑπήγαιναν αἱ θυγατέρες τοῦ Ἰσραὴλ νὰ

συλλυπῶνται μετ' αὐτῆς τέσσαρας ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἄλλ' ὅπως καὶ ἂν ἦναι, εἴτε ἡ κόρη πραγματικῶς ἐπροσφέρθη ὡς ὀλοζαῦτωμα, εἴτε μόνον ὑπερρεώθη ν' ἀφήσῃ τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς τῆς, καὶ νὰ περάσῃ τὴν ζωὴν αὐτῆς μονάζουσα, ὁ πατὴρ δικαίως πρέπει νὰ κατηγορηθῆ διὰ τὸ προπετὲς αὐτοῦ τάξιμον. Ὁ Θεὸς δὲν ἀπήτησεν ἀπ' αὐτοῦ τοιοῦτό τι, οὐδὲ ποτὲ κάμνει τοιαύτας ἀπαιτήσεις. Ἡμεῖς, ὡς Χριστιανοί, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ παρακαλῶμεν τὸν οὐράνιον μας Πατέρα νὰ κάμῃ τι διὰ ἡμᾶς, μὲ τάξιμον ὅτι καὶ ἡμεῖς θέλομεν κάμειν δι' αὐτὸν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Ὁ Θεὸς τώρα δὲν παρέχει τὰς εὐεργεσίας του μὲ τοιαύτας συμφωνίας· ἀλλὰ μᾶς διδάσκει νὰ ζητῶμεν εἰς πᾶσαν περίστασιν τὴν βοήθειάν του, καὶ ὑπόσχεται νὰ μᾶς τὴν δίδῃ, ὄχι μ' ἐλπίδα ν' ἀνταμειφθῆ ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ μόνον καὶ μόνον διὰ χάριν τῶν ὅσα ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπραξεν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Ἰερφθάς, ζῶν εἰς σκοτεινὸν αἰῶνα πρὸ τῆς ἐλευσεως τοῦ Χριστοῦ, δὲν ἠμποροῦ νὰ ζητήσῃ τίποτε εἰς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τόνομα. Ἄλλ' ἡμεῖς πλεονεκτοῦμεν αὐτὸν, ζῶντες ἀφοῦ ἡ σκοτία παρήλθε, καὶ τὸ ἀληθινὸν Φῶς τοῦ κόσμου ἔλαμψε. Πᾶσχουν ἢ κινδυνεύουν τὰ τέκνα μας; Ἄς παρακαλῶμεν τὸν Πατέρα τῶν οἰκτιριστῶν νὰ τὰ θεραπεύσῃ διὰ χάριν τοῦ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ. Τοῦτο δὲ ἀναμφιβόλως θέλ' εἶσθαι πολὺ πλέον θεάρεστον παρ' ὅποια δὴποτε ταξίματα, ὅτι θέλομεν κάμειν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο, εἰάν τὰ θεραπεύσῃ. Ἄς ἐνθυμώμεθα τὸ προπετὲς τάξιμον τοῦ Ἰερφθάς.

ΤΟ ΟΞΤΓΟΝΙΚΟΝ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΝ.

Τὰ ἐπόμενα γράφει ἀπὸ τὸ Νεοθόρακον τῆς Ἀμερικῆς ὁ Κύριος Δημήτριος Σταματιάδης, νέος Ἕλλην, Σάμιος τῆν πατρίδα.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐπεσκέφθην τὸ μουσεῖον τῆς πόλεως ταύτης, διὰ νὰ ἴδω τὸ πολυθρύλλητον ὀξυγονικὸν μικροσκοπίον, ἐφευρεθὲν ὑπὸ τινος Ἀγγλοῦ ἰατροῦ. Τὸ χρειαζόμενον φῶς εἰς τὸ μικροσκοπίον τοῦτο προέρχεται ἀπὸ τὴν καῦσιν δύο ἠνωμένων ἀερίων, τοῦ ὕδρογονικοῦ καὶ ὀξυγονικοῦ· ἀντανακλάται δὲ διὰ μέσου γύψου ἐπάνω εἰς τὰ ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἀυξάνεται τὸ μέγεθος διὰ τοῦ μικροσκοπίου· ὥστε τὸ μικροσκοπίον ἐκ τοῦ ἐνὸς μέρους, καὶ τὸ λαμπρότερον φῶς, τὸ ὁποῖον ἡ τέχνη ἠμποροῦσε νὰ ἐφεύρῃ, ἐκ τοῦ ἄλλου, συνεργοῦντα, παρουσιάζουν σώματα παμμεγέθη. Ἡ Βρετανικὴ κυβέρνησις ἀεφάσισε νὰ μεταχειρισθῆ εἰς ὅλους τοὺς φάρους αὐτῆς τὸ τοιοῦτον μέσον φωτοχυσίας· ἡ λάμψις εἶναι τόσον ζωηρὰ, ὥστε ὁμοιάζει τὴν μεσημβρινὴν τοῦ ἡλίου ἀκτι-

νοβόλησιν. Εἰς τὸ μουσεῖον, τὰ μικροσκοπικὰ ἀντικείμενα παριστάνονται λαμπρότατα ἐπάνω εἰς μίαν ἐπιφάνειαν, ἣτις περιλαμβάνει ὑπὲρ τοὺς τετρακοσίους τετραγωνικούς πόδας· τὸ σῶμα μιᾶς ῥανίδος νεροῦ φαίνεται 2,500,000 φράς μεγαλύτερον παρ' ὅ,τι εἶναι, καὶ κατοικεῖται ἀπὸ χιλιάδας ζῶα, τῶν ὁποίων τὰ γιγαντιαία ἀναστήματα, εὐκίνησια, καὶ θηριώδεις μάχαι, προξενοῦν ἐκπληξιν εἰς τὸν θεατῆν. Ὁ ὀφθαλμὸς μιᾶς κοινῆς μυίας φαίνεται νὰ ἔχη δέκα ποδῶν διάμετρον, καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τῆς ἐξέχουν φλεβοτόμα δέκα πόδας μακρὰ· τὸ κέντρον τῆς μελίσης ἔχει τριακοντα ποδῶν μῆκος, καὶ ἡ γλῶσσά της ἑνδεκα. Τὸ ἀνάστημα ἐνὸς κορροῦ εἶναι 50 ποδῶν, καὶ ὁ κοινὸς ψύλλος φαίνεται ὡπὸν ἐλέφας. Ἀκολούθως σᾶς πέμπω τυπωμένην τὴν πρόσκλησιν τοῦ μουσεῖου, ὅπου παριστάνεται καὶ ἐν μικρὸν ἀντίτυπον τῆς ῥανίδος μὲ τοὺς παραξένους κατοίκους τῆς. Μολονότι δὲ φαίνονται εἰς τὸν θεατῆν κατὰ τὸ μέγεθος ὡς κροκόδειλοι καὶ φάλαιναι, ὅμως μία ἑκατοστὴ ἀπ' αὐτὰ τὰ ζωῦφια ἐμποροῦν νὰ χορεύσωσι τὸν Ἀλβανικὸν εἰς τὴν μύτην τῆς μικροτέρας βελόνης.

Σκοπὸς τῆς ἐκπαιδεύσεως πρέπει νὰ ἦναι τὸ νὰ μᾶς διδάσκῃ μᾶλλον πῶς νὰ συλλογιζώμεθα παρὰ τί νὰ συλλογιζώμεθα,—μᾶλλον νὰ βελτιώσῃ τὰ πνεύματά μας, ὥστε νὰ συλλογιζώμεθα ἕκαστος δι' ἑαυτὸν, παρὰ νὰ καταφορτόνῃ τὴν μνήμην ἀπὸ τοὺς συλλογισμοὺς ἄλλων ἀνθρώπων.

ΕΞΙΣΟΥ ἀγάπα τὰ τέκνα σου· ἢ, εἰάν ἀγαπᾶς τὸ ἐν μᾶλλον τοῦ ἄλλου, μὴ τὸ ἀποδείκνῃς, διὰ νὰ μὴ κάμῃς τὸ ἐν ὑπερήφανον, τὸ ἄλλο φθονερὸν, μωρὰ δὲ καὶ τὰ δύο. Ἐάν ἡ φύσις ἐχάρισεν εἰς τὸ ἐν πλεονεκτῆματα, τοῦ φιλοστόργου γεινήτορος χρέος εἶναι νὰ βοηθῆ τὸ ἀσθενέστερον.

Τῆς κολακείας τὸ ποτήριον, ἂν δὲν μεταμορφώσῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς κτήνη, ὡς τὸ τῆς Κίρκης, βέβαια ὅμως ἀπομωραίνει καὶ τοὺς καλητέρους καὶ ἀξιοτέρους, εἰάν προθύμως τὸ καταφροσῶσι.

Ὁ ΚΑΚΟΣ ἐμπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ κοσμικὴν λαμπρότητα, ἀλλ' ὄχι ποτὲ ν' ἀποκτήσῃ ἀληθινὴν εὐδαιμονίαν.

ΜΗΝ ἐπαίρεσαι εἰς καιρὸν εὐδαιμονίας, μηδὲ ἀλελίξου εἰς καιρὸν δυστυχίας.